Despre educație și disciplină în tenis

NICI O PATĂ PE EMBLEMA „SPORTULUI ALB"!

Dacă tenisul a fost denumit cîndva „sportul alb", aceasta nu provine exclusiv de la etichetamentul său tradițional (pe care unii vor, astăzi, să-l modernizeze neapărat prin culori pestrițe). Albul tenisului a purtat, de-a lungul anilor, un sens mult mai profund. Acela al tinutei demne, al disciplinei riguroase, care trebuie să domnească totdeauna pe terenurile de întrecere și în afara lor.

Tenisul fără disciplină pare un non-sens. Și — ca regulă — numai cine se supune fără greș acestei cerințe primordiale reușește, cu adevărat, la examenul minuirii rachetei și mingii. Imaginea clasică a juniorului de tenis este aceea unui ins perfect echilibrat, animat de spirit cavaleresc, stăpînindu-și orice pornire potrivnică uzanțelor unanim acceptate.

Din nefericire, în ultima vreme, exceptiile de la regula mai sus amintită încep să se înmulțească și pe terenurile noastre. **O serie de abateri, comise uneori chiar de tenismanii din eșalonul de performanță, vin să umbrească bunul renume al acestui sport și lasă o impresie cu totul nefavorabilă.** Am avut prilejul să le semnalăm, în coloanele ziarului nostru, fiind convinși că înlăturarea, dar mai ales prevenirea cazurilor de indisciplină nu pot avea o pondere deosebită în activitatea de formare a cadrelor de jucători, în special a celor tineri. „Prezătirea tehnică la nivelul cel mai înalt al exigențelor va fi permanent dublată de o temeinică muncă educativă, pentru a face din tenismanii noștri frunțași sportivi adevărați, demni reprezentanți ai sportului românesc" — scriam, încă anul trecut, într-o amplă analiză prilejuită prezentărea „schimbului de miine" în tenis.

Fapte recente vin să ateste că problema este încă de stringentă actualitate. Jucători din lotul reprezentativ s-au făcut vinovați de indisciplină, au trebuit să fie avertizați prin diferite sancțiuni. Vom reaminti pe scurt despre cîteva dintre aceștia: **Sever Mureșan** nu se prezintă la lot, pretextînd „alte angajamente"; **Jean Bircu** are ieșiri nesportive în cadrul campionatului Capitalei; **Marian Mîrza** nu se supune programului de antrenament al echipei naționale. Toți au fost sancționați, cu pedepse de intensitate variabilă.

Acum este de făcut o paranteză, nu lipsită de importanță. Am înțeles, întotdeauna, că măsurile disciplinare să actioneze după o orientare fermă și unitară, să fie perfect fondate. Am scris, de curînd, despre insuficiența **„jumătăților de măsură"** sau a acelor **sancțiuni care se bat cap în cap.** Așa s-a petrecut în „cazul Mîrza", unul din cele citate. **Marian Mîrza**, jucător la Steaua, pe care-l cutotator, a avut o atitudine irevereințioasă față de căpitanul echipei naționale, prof. **Șt. Georgescu.** A fost sancționat cu 3 luni, iar ulterior a primit o sancțiune gravă, suspendare din activitatea internațională pe 6 luni. N-am discuta decizia Biroului F.R.T. (comunicată abia la 18 august, la mai mult de o lună de la producerea infracțiunii), oricît de dură, dar este de remarcat că pentru cele alte cazuri pedepsele au fost mult mai ușoare sau chiar inoperante. Mîrza, vinovat de abateri mai puțin grave, pare a primi corecția cea mai aspră. Aci, discreditarea sancțiunilor sare în ochi. Și iată de ce o revizuire a lor se impune. Pentru ca, urmărind dreptatea, să nu comitem nedreptăți!

Considerăm — cum am mai spus — că instaurarea disciplinei în tenis are și o certă valoare educativă. Problema nu priveste exclusiv pe jucători, ci și pe cei care îi conduc — antrenorii și cîuburile, iar în ultimă instanță, federația. Un alt cazuri, abordat și el în ziarul nostru, privind arbitrajul „schimbului de miine" în tenis

Există și cazuri pedepsele au fost mult mai ușoare sau chiar inoperante. Mîrza, vinovat de abateri mai puțin grave, pare a primi cocazuri pedepsele au fost mult mai ușoare sau chiar inoperante. Mîrza, vinovat de abateri mai puțin grave, pare a primi corecția cea mai aspră. Aci, discreditarea sancțiunilor sare în ochi. Și iată de ce o revizuire a lor se impune. Pentru ca, urmărind dreptatea, să nu comitem nedreptăți!

Considerăm — cum am mai spus — că instaurarea disciplinei în tenis are și o certă valoare educativă. Problema nu priveste exclusiv pe jucători, ci și pe cei care îi conduc — antrenorii și cîuburile, iar în ultimă instanță, federația. Un alt aspect, abordat și el în ziarul nostru, privind arbitrajul „schimbului de miine" în tenis

Fapte recente vin să ateste că problema este încă de stringentă actualitate. Jucători din lotul reprezentativ s-au făcut vinovați de indisciplină, au trebuit să fie avertizați prin diferite sancțiuni. Vom reaminti pe scurt despre cîteva dintre aceștia: **Sever Mureșan** nu se prezintă la lot, pretextînd „alte angajamente"; **Jean Bircu** are ieșiri nesportive în cadrul campionatului Capitalei; **Marian Mîrza** nu se supune programului de antrenament al echipei naționale. Toți au fost sancționați, cu pedepse de intensitate variabilă.

Acum este de făcut o paranteză, nu lipsită de importanță. Am înțeles, întotdeauna, că măsurile disciplinare să actioneze după o orientare fermă și unitară, să fie perfect fondate. Am scris, de curînd, despre insuficiența **„jumătăților de măsură"** sau a acelor **sancțiuni care se bat cap în cap.** Așa s-a petrecut în „cazul Mîrza", unul din cele citate. **Marian Mîrza**, jucător la Steaua, pe care-l cunoaștem, a avut o atitudine irevereințioasă față de căpitanul echipei naționale, prof. **Șt. Georgescu.** A fost sancționat cu 3 luni, iar ulterior a primit o sancțiune gravă, suspendare din activitatea internațională pe 6 luni. N-am discuta decizia Biroului F.R.T. (comunicată abia la 18 august, la mai mult de o lună de la producerea infracțiunii), oricît de dură, dar este de remarcat că pentru cele alte c